

*„Ma szép a temetés. Csikorgó stráfszekéren
húsz pléhelt láda zord tam-tam-zörgése. Tömjén
száll túl a rekkenő hő-, fény-, agypárlat-örvény
fölé és glóriát cikáznak tűzfehéren
a zöld legyek. Elől egy kósza pap döcög.
Tarkót törölget és épp átkozza magában
az olcsó sírhelyek szokását: a határban
tenyérsyi lomb se nő ragyás halmok között.
Nyomán a nép.” (Jánosy 2004, 11-12. o.)*

*Ifjúság,
kereslek örökre hontalanul.
Most láttam,
hogy lobogott a hajuk, s a zászló, hogy énekelték azt a dalt,
hogy követelt a szájuk a hazának becsületet, hitüknek diadalt,
hogy lőtték őket, ártatlanokat, hogy estek össze véresen,
hogy remegett nyírfa-hosszú lábuk, hogy üvegesült a gyönyörű
szem.
Sosem felejttem el
e képet síromba viszem!*

*Hiszem:
nem pusztulunk el!
Kizöldül újra az ifjú ág!
Ifjúság!” (Jánosy 2004, 113. o.)*

*„Mindegy, hogy győzni vagy meghalni megyek
Nem csak úgy segítjük a kódis ebeket,
hogy győzelemre visszük – ha lehet,
de úgy is, ha győzni nincs mód, meghalunk,
s evvel bennük reményt csiholunk:
emléküink századokig szívükbe vésve
vezérli őket új csodatevésre.” (Jánosy 2004, 223. o.)*

*Vezessen Hozzád a szabadság!”
így kérem olykor aki vár,
mert nem annak kell az imádság,
ki Istent megtalálta már. (Babits 1968, 545. o.)*

*Fölszáradt már a búzhödt mocsár
Szent Ferenc üget kis szamarán
s egyszeriben hangot hall
Építsd fel templomomat
Ferenc ekkor nekiáll
az alapokat újraásni
az alapokat újravetni
ártatlan jóságot
pénzmegevető szegénységet
csonkabonkák gyógyítását
farkasoknak fordultatását
Kismadarak röpködnek körülötte
s ő prédikál nekik
Itt egy új világ épül
hol az emberek teljesítik Jézus parancsait
és szent egyenlőségben élnek. (Jánosy 2004, 586. o.)*